

ΕΞΟΔΟΣ

από την κοινωνία της
εκμετάλλευσης,
στον αντιεξουσιαστικό
κομμουνισμό.

* έκδοση του "πυρήνα κοινωνικής αντίστασης"

από τον βύρωνα, τεύχος 1,

τιμή: 40 δραχ

Είμασταν δυο
είμασταν τρεις

γίναμε χίλιοι δεκατρείς και κρίναμε αναγκαία
την έκδοση αυτού του δελτίου πληροφόρησης,
με την προοπτική να παλαιώσουμε και να
προωθήσουμε την αυτοοργάνωση των πολιτών
στην συνοικία μας, που μη έχοντας
συγκεκριμένο τρόπο παρέμβασης έχουν
κυριολεκτικά φριγώσει.

Αυτό το έντυπο δεν αποτελεί για μας
αυτοσκοπό, αλλά μια προσπάθεια παρέμβασης
και αντεξουσιαστικής πληροφόρησης κόντρα
στην πλύση εγκεφάλου που επιβάλλουν τα μέσα
μαζικής "ενημέρωσης", οι εφημερίδες και τα
έντυπα του αστικού τύπου.

Σκοπός μας είναι να πληροφορήσουμε και κατά
επέκταση να συνεργαστούμε με όποιον πιστεύει
και παλεύει για την δημιουργία μιας
κοινωνίας χωρίς την εκμετάλλευση ανθρώπου
από άνθρωπο.

Μια κοινωνία που θα εξασφαλίζει στον καθένα
το δικαίωμα να διαθέτει από μόνος του τον
χρόνο και τον χώρο της ζωής του, να
δημιουργεί κάθε μέρα την ζωή του όπως αυτός

επιθυμεί, χωρίς τους ασφυκτικούς και
κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους και
των κομμάτων.

Νιώθοντας καθημερινά το χέρι της εξουσίας
στον λαιμό μας, να μας πνίγει, και
αντιμετωπίζοντας την αυξανόμενη
παθητικοποίηση των πολιτών γύρω μας, και
εμάς των ιδίων πολλές φορές, αποφασίσαμε να
κάνουμε μια προσπάθεια να βρούμε την έξοδο
απο αυτήν την κατάσταση.

Έξοδο απο τον σαπιο-πολιτισμό του
καπιταλισμού που σκοτώνει κάθε ανθρωπινή οψη
του εαυτού μας, και μας καταδικάζει αιωνία
σε παθητικότητα και κατανάλωση, δηλαδή σε
επιβίωση αντι για ζωή.

Μια έξοδο που πιστεύουμε να την βρούμε μέσα
απο την γενίκευση της αυτοοργάνωσης στους
χώρους της καθημερινής ζωής, και τελικά με
την κοινωνική επανάσταση, ενάντια σε αυτούς
που δολοφονούν την ζωή για το κέρδος.
Δεν θέλουμε να "βάζουμε" κανέναν κάτω απο
την σημαία μας, την στιγμή που εμείς οι
ιδιοί πιστεύουμε οτι η απελευθέρωση των
εκμεταλλευόμενων είναι έργο δικό τους.

Θέλοντας να κάνουμε μια πρώτη προσέγγιση σ' αυτά τα τεράστια προβλήματα που σχετίζονται άμεσα μεταξύ τους, θα κάνουμε κάποιες γενικές αναφορές στην Αθήνα (και στις μεγαλουπόλεις γενικά) εμφανίζοντας ταυτόχρονα και κάποιες κοινωνικές διαστάσεις του προβλήματος. Υποσχόμαστε να επανέλθουμε στο μέλλον για τα ίδια θέματα με περισσότερα πιο συγκεκριμένα στοιχεία τόσο για τις μεγαλουπόλεις όσο και για την συνοικία μας.

Κοινωνική διάσταση του προβλήματος.

Η οικονομική και παραγωγική λειτουργία των καπιταλιστικών κοινωνιών (κρατικομονοπωλιακού και κρατικού καπιταλισμού), θεωρώντας αντιοικονομική την αυτοδύναμη-αυτόνομη παραγωγή βασικών ανθρώπινων αναγκών αγαθών για κάθε περιοχή της γής, έχει δημιουργήσει ένα σύστημα τεχνητής ελλείψεως σε κάθε περιοχή.

Η δε μετακίνηση των προϊόντων και εμπορευμάτων από περιοχή σε περιοχή γίνεται με ένα πολύπλοκο σύστημα που χρησιμοποιεί σαν κινητήριο δύναμη το εμπόριο, το χρήμα και την εργασία. Κάτω από αυτές τις συνθήκες δημιουργούνται περιοχές φτωχές υποανάπτυκτες (χωρίς κερδοφόρες εκμεταλλεύσεις), αναπτυσσόμενες (εισαγωγή φτηνών πρώτων υλών) και αναπτυγμένες (με πολλές κερδοφόρες εκμεταλλεύσεις). Έτσι λοιπόν παρατηρείται το φαινόμενο μετανάστευσης πληθυσμών από φτωχά χωριά σε μεγάλες πόλεις ή και σε ξένες χώρες ψάχνοντας να βρουν μια καλύτερη μεταχείριση στη μίζερια τους.

Το φαινόμενο της εσωτερικής μετανάστευσης από την επαρχία στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη κλπ ξεκινάει μεταπολεμικά όταν τεράστιοι πληθυσμοί μη αντεχοντας τις άθλιες συνθήκες ζωής τους στην επαρχία, έρχονται στην Αθήνα κυρίως και δευτερευόντως στη Θεσσαλονίκη για να αποτελέσουν τα φτηνά εργατικά χέρια για την αναπτυσσόμενη τότε ελληνική οικονομία, που θα οδηγείτο αργότερα σε ένα μοντέλο τριτοκοσμικής ανάπτυξης με την τσιμεντοπούλη Αθήνα να στοιβάει όλους αυτούς τους εκμεταλλευόμενους κάτω από εξαθλιωτικές συνθήκες.

Έτσι δημιουργήθηκε επιτακτική ανάγκη για χτίσιμο "κατοικιών-κλουβιών" που θα στέγαζαν τους προλετάριους. Έπεσε σύρμα ότι η υπόθεση έχει "ψωμί" και ξεκίνησε ένας άνευ προηγουμένου οικοδομικός πανζουρλισμός που στηρίχθηκε στο θεσμό της αντιπαροχής-πολυκατοικίας. Μέχρι και ελληνικές ταινίες εξύμνησαν το θέμα αυτό. Φτιαχτηκε λοιπόν ένα τεράστιο κύκλωμα οικοπεδούχων, εργολάβων, μηχανικών, τεχνικών που θυσούρισε μετατρέποντας την Αθήνα σε τεράστια τσιμεντοπούλη χωρίς καμία πρόβλεψη ή περιβαλλοντολογικό, αρχιτεκτονικό κριτήριο με μόνο σκοπό το εύκολο και μεγάλο κέρδος. Φυσικά το κύκλωμα αυτό υποστηρίχτηκε

από την "πολύτιμη" βοήθεια των αρμόδιων κρατικών φορέων που κάνανε τα "στραβά" ματιά παίρνοντας τις ανάλογες μίζες.

Όμως από τα μέσα της δεκαετίας του '60 και μετά, αφού χτίστηκε και το τελευταίο τετραγωνικό μέτρο ελεύθερης γής, ο ρυθμός ανοικοδόμησης άρχισε να πέφτει κατακόρυφα. Σ' αυτό όμως συνέλαβε και η οικονομική κρίση του '70. Βνθ όμως η ανοικοδόμηση έπεφτε, οι ανάγκες για στέγαση παρέμεναν αμείωτες ή και αυξανόταν. Άρχισε λοιπόν η δημιουργία κάποιου προβλήματος οι συνέπειες του οποίου φαίνονται σήμερα οξύτερες. Το σπίτι απο βασικό δικαίωμα για τον καθένα μετατρέπεται σε εμπόρευμα και αντικείμενο παράφορης εκμετάλλευσης. Νέοι εργαζόμενοι "τη βγάζουν με ψωμί κι ελιά" για να πληρώσουν ένα νοίκι που φτάνει πολλές φορές το μισό του μισθού τους ή και παραπάνω. Βπαρχιώτες φοιτητές εκλιπαρούν για ένα μπουντρούμι σε υπέρογκες τιμές, ενώ πολλοί άνεργοι μένουν άστεγοι και περιθωριοποιούνται. Οικογένειες χαμηλόμισθων και πολυμελείς στοιβάονται κάτω από άσχημες συνθήκες. Παράλληλα αρχίζει να λειτουργεί ένα φαινόμενο κοινωνικού ρατσισμού και εκθασισμού όπου ο υποψήφιος νοικάρης πρέπει να περάσει από σαράντα κόσκινα για να επιλεγεί τελικά, ενώ συχνά και μετά την ενοικίαση οι ιδιοκτήτες παρακολουθούν τις συνήθειες τους χωρίς κανένα σεβασμό σε πολιτικές, κοινωνικές κλπ ιδιαιτερότητες. Αυτό που ενδιαφέρει αρκετούς ιδιοκτήτες είναι να έχει ο νοικάρης παχύ περτοφόλι. "Ηαϊδιά έχετε;" είναι μια ερώτηση που συχνά ίσως την έχουν ακουσει όσοι έχουν ψάξει να νοικιάσουν σπίτι.

Ο ιδιοκτήτης έχει πάντα το πάνω χέρι ξεπερνώντας και τους υποτιθέμενους προστατευτικούς νόμους του κράτους, αφού από έρευνα προέκυψε ότι το 95 τοις εκατό των ιδιοκτητών ζητάει νοίκι πάνω από το επιτρεπόμενο. Οι εξισώσεις επίσης είναι αρκετά συχνές αφού σύμφωνα με στοιχεία από το πρωτοδικείο το 1988 κατατέθηκαν 18000 αγωγές εξώσεων για διάφορους λόγους και το 1987 22000.

Παρ' όλα αυτά, μέχρι ένα σημείο η ελλείψη σπιτιών για νοίκιασμα είναι τεχνητή. Αυτή τη στιγμή στην Αθήνα υπάρχουν 200000 άδεια σπίτια, περίουσία της εκκλήσις, δημευμένα από τράπεζες, δημόσιο ή που εκδικάζεται το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους, καθώς και άλλα σπίτια που μένουν κλειστά μέχρι να βρεθεί νοικιαστής που θα πληρώσει μεγαλύτερο νοίκι.

Βδω λοιπόν παρουσιάζεται το φαινόμενο των καταλήψεων άδειων σπιτιών σαν άμεση επίλυση της κατάστασης. Οι καταλήψεις στην Ξάνθη, Καλαμαριά, Θεσσαλονίκη, Πατήσια, Κυψέλη,

ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι ανθρωπίνες κοινωνίες από τη στιγμή που άρχισαν να χωρίζονται σε τάξεις, επέλεξαν ένα τρόπο οργάνωσης που θα διατηρούσε την "ομαλή" ροή των πραγμάτων μέσα σ' αυτήν. Έτσι κάπως, με απλά λόγια, γεννήθηκε το κράτος που άρχισε να ασκεί λειτουργίες, που πριν ασκούσε η ίδια η κοινωνία. Το κράτος αυτό βέβαια σε καμία ιστορική περίοδο δεν ήταν ουδέτερο, αλλά αντίθετα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης.

Για να μπορέσει όμως να διατηρηθεί, κι ενώ η λαϊκή δυσανεμία άρχισε να μεγαλώνει όσο αυτό υπήρχε και λειτουργούσε πέρα από την θέληση του λαού (μοναρχία), επέλεξε τις εκλογές σαν το μέσο εκείνο που θα έδινε "λαϊκή" υφή στην κυριαρχία του.

Σίγουρα, το καθολικό εκλογικό δικαίωμα δεν ήταν κάτι που δόθηκε εύκολα στο λαό. Αντιθέτως στοίχισε πολλούς αγώνες και θυσιές των εκμεταλλευόμενων τάξεων. Γι' αυτό ίσως το λόγο εμφανίζεται σαν ψευδαίσθηση ελέγχου της κρατικής κυριαρχίας.

Κατά ποσο, όμως, είναι αυτό που φαίνεται; Πρώτα και κυρία ο λαός με την ψήφο του δίνει μια εντολή. Υπάρχει δηλαδή κάποιον να του διαικπεραιώνει τις υποθέσεις του. Βέβαια αυτή η διαδικασία δεν σημαίνει τίποτα άλλο από το πέρασμα του ελέγχου της ζωής μας σε κάποιους άλλους.

Έτσι με αυτόν τον τρόπο, αυτοί οι αποδέκτες των εντολών μας γίνονται από "ζηλο και ενδιαφέρον" για μας, οργανωτές της ζωής μας. Φτάνουν δηλαδή να έχουν νόμους για οποιαδήποτε πτυχή της προσωπικής μας ζωής, επειδή ό ή θ εν ε με λ ι σ ε λ ι μ α σ τ ε α ν ι κ α ν ο ι ν α τ η ν ο ρ γ α ν ω σ ο υ μ ε μ ο ν ο ι μ α ς. Συνηθίζοντας βέβαια σε αυτή την ιδέα, κρεμόμαστε από αυτούς και δεν κάνουμε βήμα χωρίς αυτούς, ξεχνώντας κάθε τάση μας για αυτοοργάνωση και συλλογικότητα. Τέλος ο αποδέκτης της εντολής που λογικά είναι υπέρτης της κοινωνίας γίνεται αφέντης της. Περιβάλλεται από κύρος, την εξουσιάζει και ουσιαστικά ζει πάνω από αυτήν.

Ο κοινοβουλευτικός δεσμός στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν έχει φέρει καμία ουσιαστική αλλαγή, πέρα από μεταρρυθμίσεις που κι αυτές όμως κερδήθηκαν ουσιαστικά από τον ίδιο τον λαό, μέσα από τους αγώνες του.

Για αυτούς ακριβώς τους λόγους πιστεύουμε ότι οι εκλογές είναι μια απάτη, που απλά ορίζουν τους εκμεταλλευτές και τους οργανωτές της ζωής μας, και κάνει τον λαό να

πιστέψει ότι για μια μέρα είναι κυρίαρχος, ενώ μετά απ' αυτήν και για 4 χρόνια δεν ασχολείται με την ίδια του την ζωή.

Α πέναντι σ' αυτήν την απάτη προβάλλουμε τη ν ά μ ε σ η δ η μ ο κ ρ α τ ί α που θα ασκείται από αυτοοργα- ν ω μ έ ν ε ς ο μ ά δ ε ς α ν θ ρ ω π ω ν που μπορεί να ε ι ν α ι τ α ε ρ γ α τ ι κ ά σ υ μ β ο υ λ ι α ο ι α γ ρ ο τ ι κ έ ς κ ο λ λ ε κ τ ι β ε ς η α κ ό μ α κ α ι ο ι σ υ ν ο ι κ ι α κ έ ς ο μ ά δ ε ς π ο λ ι τ ω ν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΕΤΙΝΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τραπεζικές κομπίνες, κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, μίζες και προμήθειες κρατικών "λειτουργιών", ανυποληψία επίσημων πολιτικών προσώπων, αναξιοπιστία θεσμών (Δικαιοσύνη, κοινοβούλιο), λαθρεμπόριο όπλων, χρηματιστικές κομπίνες. Έλα αυτά αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού.

Οι πραγματικές αιτίες, όμως, αυτού που σήμερα ονομάζεται κρίση, βρίσκονται στην όξυνση μιας αντιπαράθεσης και αναταραχής ανάμεσα σε αστικές μερίδες, δηλαδή κομμάτια του κεφαλαίου, που έχουν σαν κυριότερους πολιτικούς εκφραστές το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Η αντιπαράθεση αυτή σήμερα έγκειται στο ποιές μερίδες θα διασωθούν ή θα καταποντισθούν ή θα αναβαθμιστούν μέσα στην αναδιάρθρωση που επιβάλλει η διαχείριση της κρίσης.

Και εδώ ακριβώς εμφανίζεται το "φαινόμενο Κοσκωτά". Ο Κοσκωτάς λοιπόν δεν είναι τίποτα άλλο από τον εκπρόσωπο των "νέων τζακιών" της Ελληνικής αστικής τάξης. Με διασυνδέσεις με το διεθνές κεφάλαιο, μέσω των

αμερικάνικων τραπεζών και με την ακατάπαυστη επενδυτική του δραστηριότητα, ήταν ότι χρειαζόταν το ελληνικό κεφάλαιο. Έμως σαν νεο τζακι ηρθε αναπόφευκτα σε συγκρουση με τα "παλιά". Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο πρόβαλε και το "σκάνδαλο Κοσκωτά". Παράλληλα οι εφημερίδες που στηρίζαν το ΠΑΣΟΚ μέχρι πριν λίγο καιρό και τώρα το μάχονται λυσσαλέα, εκφράζουν σε κάποιο βαθμό, αυτή ακριβώς τη συγκρουση ανάμεσα στις μερίδες του κεφαλαίου και την αντιθεση τους στις μεθοδεύσεις του ΠΑΣΟΚ γύρω απο τα "νέα τζάκια", παρά το γεγονός ότι ήταν αρχικά με το μέρος του ΠΑΣΟΚ. Επομένως ο "πόλεμος των εκδοτών" εκφράζει μια διαμάχη για καθαρά υλικά συμφέροντα και όσα γράφουν οι εφημερίδες τους για καθαρή, ηθική και τιμιότητα, είναι μόνο για πούλημα.

Δεν θέλουμε να επιμεινουμε στην ιδιαιτερότητα του "σκανδάλου Κοσκωτά" και στην τροπή που πήρε, αφού έτσι κι αλλιώς ο καπιταλισμός απο μόνος του είναι ένα σκάνδαλο, και πάντα θα γεννάει τέτοιου είδους φαινόμενα.

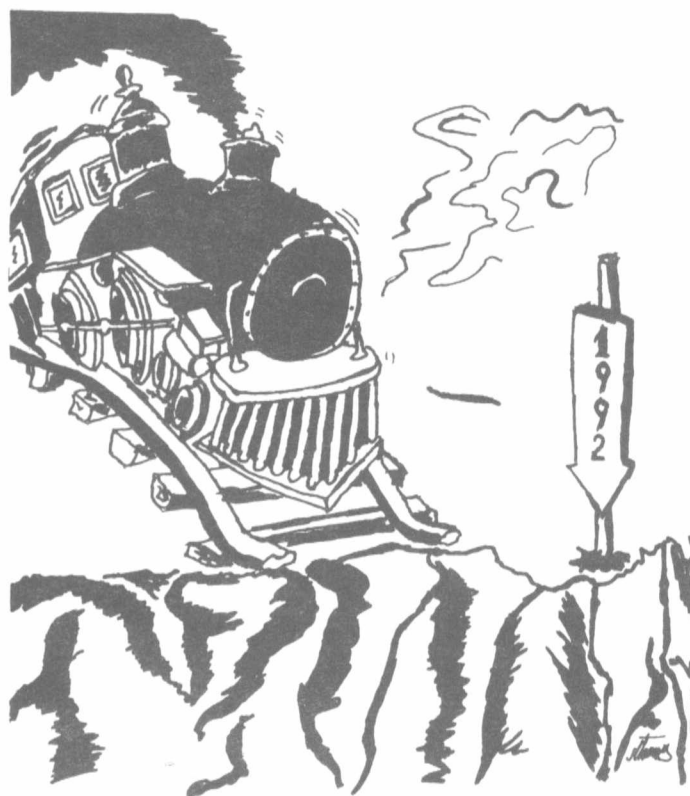
Αντιθέτα θα θέλαμε να επιμεινουμε στον τρόπο που εκμεταλλεύονται αυτές τις καταστάσεις τα κόμματα, τα μέσα μαζικής αποβλάκωσης, φορείς, οργανισμοί και που παράλληλα μας βομβαρδίζουν για την αναγκαιότητα να τεθούν σε εφαρμογή τα μεγάλα τους "οράματα".

"Οράματα" που δεν είναι άλλα απο την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και το τρένο του 1992. Ένα τρένο που για να το προλάβουμε απαιτεί θυσίες των λαϊκών στρωμάτων και που αν το προλάβουμε τελικά θα επέλθει η οικονομική και πολιτική περιθωριοποίηση των εργαζομένων και των νέων. Γιατί για να το προλάβουμε χρειάζεται να ξεχάσουμε την ταξική μας συνείδηση, να θάψουμε την πάλη των τάξεων και σαν αγαπημένο έθνος να προσπαθήσουμε για την πρόοδο (λές και όλοι έχουμε τα ίδια συμφέροντα). Και τελικά αν έρθει, το θρυλικό πιά, 1992 τι θα έχουμε καταφέρει;

Με την ενοποίηση της ευρωπαϊκής αγοράς θα έρθουν (που ήδη άρχισαν να εφαρμόζονται) οι νέες παραγωγικές σχέσεις (μερική απασχόληση, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, άρση περιορισμών στις απολύσεις, συνδεση μισθού παραγωγικότητας), η ιδιωτικοποίηση στα πανεπιστήμια, η συνδεση ΑΕΙ-πολυτεχνικών (COMMET, HERASMUS) και η έρευνα για ΕΟΚ-ΝΑΤΟ (που ήδη άρχισαν να γίνονται κι αυτά) και τέλος στον κοινωνικό τομέα οι ντιρεκτίβες για "αντιτρομοκρατικούς" νόμους που εντείνουν την καταστολή. Κατά πόσο συμφέρουν αυτά τα λαϊκά στρώματα;

Βέβαια ο καπιταλισμός στην Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρξει και να αναπτυχθεί έξω απο την ΕΟΚ. Για να καταφέρει όμως να πετύχει αυτή την ανάπτυξη θα πρέπει να δρομολογηθεί προς τα πλαίσια που θέλει η ΕΟΚ, τον παρασιτισμό, δηλαδή (τουρισμός-εμπόριο-τραπεζικό κεφάλαιο).

Με άλλες ταχύτητες, ιδιομορφίες αλλά και ονόματα (πχ. Περεστρόικα) προωθείται στις περισσότερες περιοχές του πλανήτη, η λατρεία της ανάπτυξης. Μια ιδιαιτερότητα της χώρας "μας", έγκειται στη συμπόρευση αυτής της πολιτικής με μια οξύτατη κρίση.

Γιατί όμως προβάλλονται οι εκλογές, η καθαρή, η απλή αναλογική απ' όλους τους επίσημους πολιτικούς οργανισμούς σαν λύση αυτής της κρίσης; Γιατί, απλά, η προσπάθεια εξεύρεσης ενός νέου πλαισίου συνεννόησης περιλαμβάνει σαν απαραίτητο όρο να μείνει η κρίση ελεγχόμενη και να μην μετατραπεί σε κοινωνική έκρηξη. Γι' αυτό άλλωστε κόπτονται όλοι για τους θεσμούς της αστικής δημοκρατίας που καταρρακώνονται απο τα συνεχή σκάνδαλα, αν και γνωρίζουν καλά ότι ιδιαίτερα μέσα στην πολιτική κρίση, ακυρώνονται όλες οι λειτουργίες των θεσμών (κοινοβούλιο, δικαιοσύνη).

Ένα νέο πλαίσιο συνεννόησης μπορεί έστω και υπο διαρκή αίρεση να λειτουργήσει απ' τη στιγμή που τα κοινωνικά κινήματα αντίστασης δεν προβάλλουν στο προσκήνιο. Κάτι τέτοιο θέλουν να το αποφυγουν γι' αυτό και επιχειρούν με πρόσχημα τις εκλογές και την υπεράσπιση των θεσμών να διαφυλάξουν την ομαλότητα και την ηρεμία. Δεν θέλουν η καπιταλιστική κρίση, η κρίση τους, να μετατραπεί σε κοινωνική έκρηξη. Θέλουν να μας κοιμίσουν και να μας καθησυχασουν. Πράγμα πολύ δύσκολο. Ηλίθιο θα λέγαμε.

Ας δούμε όμως τι προτείνουν οι κομματικοί μηχανισμοί, στο κοινό βέβαια παραπάνω πλαίσιο. Η ΝΔ προβάλλει το νεοφιλελευθερισμό που σαφώς ευνοεί το μεγάλο κεφάλαιο και χτυπά τα λαϊκά συμφέροντα, ως εγγύηση για

ανάπτυξη, δίνοντας συγχρόνως εγγυήσεις για καθαρή και ομαλή διεξόδο από την κρίση.

Το ΠΑΣΟΚ με τη σειρά του, έχοντας βέβαια δεχθεί αρκετές φθορές, συνδέει περισσότερο το λόγο του με την ευρωπαϊκή σοσιαλοδημοκρατία (ένταξη του ΠΑΣΟΚ στην σοσιαλοδημοκρατική Διεθνή) που κι αυτή προβάλλει τον εαυτό της σαν το δίκαιο ρυθμιστή στον πλανήτη και τον υπερασπιστή των εκμεταλλευόμενων, χωρίς βέβαια να ξεχνάει το μεγάλο κ ε φ α λ α ι ο .

Τέλος, τι κάνει η κοινοβουλευτική Αριστερά για όλα αυτά; Μήπως καλεί σε αγώνα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας που πλήττονται από την "καπιταλιστική αναδιάρθρωση"; Μήπως αντίστεκεται στα "οράματα" που μας πλάσσουν; Μήπως προσπαθεί να ανακαλύψει τις βαθύτερες αιτίες της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής κρίσης;

Τίποτα απ' όλα αυτά. Η Αριστερά με τον συνασπισμό της και κάτω από τα ανοίγματα Γκρομπάτσωφ (συνεργασία με σοσιαλοδημοκράτες, συνεργασία ΕΟΚ-ΚΟΜΕΚΟΝ) μπαίνει κι αυτή με αρκετές αξιώσεις στην αυτοδύναμη ή όχι, (βλ. "καλό" ΠΑΣΟΚ) διαχείριση του συστήματος, στα πλαίσια πάντα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Συγχρόνως μεταφέροντας τους κοινωνικούς αγώνες στα κοινοβούλια και προβάλλοντας την απλή αναλογική σαν κύριο αίτημα, βάζει τα λαϊκά στρώματα σ' έναν αγώνα, που το αποτέλεσμα του, όποιο κι αν είναι, είναι μακριά από τα πραγματικά τους συμφέροντα.

Δεν έχει καταλάβει φαίνεται, η Αριστερά, πως άλλο πράγμα οι κοινωνικοί αγώνες και άλλο το ξεπούλημα τους. Φλωράκης και Κύρκος έχουν αυτοαναγορευτεί σε υπέρμαχους της συνταγματικής τάξης, των θεσμών και της "ομαλότητας".

Προσπαθούν με κάθε τρόπο να πλασαριστούν με όσο το δυνατό καλύτερους όρους σε μια μελλοντική ρύθμιση για το ποιά διάταξη οικονομικών και πολιτικών δυνάμεων θα αναλάβει την διαχείριση της κρίσης. Το πλαίσιο συμφωνίας του συνασπισμού -όπου επιχειρήται ένας χωρίς προηγούμενο εκθελισμός των αρετών της αστικής δημοκρατίας και του κοινοβουλίου, όπου εμφανίζεται η ιδιωτική πρωτοβουλία σαν μοχλός ανάπτυξης, όπου αναγορεύεται σε στόχο η κατάληψη μιας καλής θέσης στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση- σε συνδιασμό με το σύνολο των πολιτικών κινήσεων του Συνασπισμού -μέτωπο 4 αρχηγών, επίσκεψη Σαρτζετάκη- δεν αποτελούν παρά την παροχή αποδείξεων στην αστική τάξη για την "υπευθυνότητα" του Συνασπισμού όσον αφορά το ρόλο που θα παίξει αυτός σ' ένα νέο πλαίσιο συναίνεσης.

Όσο για την ανάπτυξη, που πρότεινε και προτείνει, κυρία το ΚΚΕ, είναι σοσιαλιστική; Ο σοσιαλισμός τους είναι νεοβραστος, και η οικονομική ανάπτυξη όπως την παρουσιάζουν είναι το καπιταλιστικό μοντέλο

ανάπτυξης και το κράτος που θέλουν να φτιάξουν, είναι το κράτος πρόνοιας. Που 'σαι γέρο Κάρολε να δεις τα τέκνα σου!

Το κράτος προγραμματίζει, δίνει στους εργαζόμενους μια ψευδαίσθηση συμμετοχής, άρα ενισχύει την ιδεολογική του κάλυψη. Ποιόν να ανατρέψουν οι εργαζόμενοι αφού θα νομίζουν ότι οι ίδιοι είναι το κράτος; Όχι λοιπόν, σοσιαλισμός χωρίς ελευθερία απεριόριστη, είναι αδικία.

Η οργάνωση της ζωής και της κοινωνίας, της εργασίας και της μόρφωσης ανήκει στους ίδιους τους πολίτες και όχι σε κάποιους "φωτισμένους ηγέτες". Αυτή η συμπίλωση των τάξεων, αυτή η διαταξική συνεργασία, δεν είναι υποπτη, είναι αισχρή και ψευτική. Το τέλος της πάλης των τάξεων δεν θα έρθει παρά με την κοινωνική επανάσταση, με την ανατροπή του καπιταλισμού και της εξουσίας.

Σοσιαλισμός δεν σημαίνει λιγότερη εκμετάλλευση, σοσιαλισμός είναι η κατάργηση της εκμετάλλευσης.

Στο Σοσιαλισμό λοιπόν η παραγωγή δεν σχετίζεται με το κέρδος γιατί η παραγωγή σε μια αταξική κοινωνία προγραμματίζεται σύμφωνα με την κάλυψη των αναγκών του πληθυσμού, με το σεβασμό της φυσικής ισορροπίας, με την ικανοποίηση της ανθρώπινης επιθυμίας. Γι' αυτό λοιπόν η προσπάθεια να γίνει η Ελληνική οικονομία ανταγωνιστική σημαίνει υποταγή στους νόμους του καπιταλισμού. Παράλληλα σημαίνει οργάνωση του χρόνου από την άρχουσα τάξη και εισβολή της άρχουσας ιδεολογίας σε κάθε σχέση μέχρι και στις πιο απλές με το ρόλο του μεσολαβητή.

Αν η σοσιαλιστική κοινωνία αναπτύξει τις τεχνολογικές μεθόδους (το πώς, θα το αποφασίσουν τα ίδια τα μέλη της) θα το κάνει όχι για το κέρδος μα για να μειώσει τις ώρες δουλειάς, για να επεκτείνει τον ελεύθερο χρόνο για να φτιάξει προϊόντα εναρμονισμένα στις ανθρώπινες ανάγκες και επιθυμίες πάντα σεβόμενη την φυσική ισορροπία. Η ευθύνη της οργάνωσης της ζωής θα ανήκει στους ίδιους τους ανθρώπους και όχι σε κάποια ηγεσία ή σε κάποιο "λαϊκό" κόμμα. Σε μια τέτοια κοινωνία δεν μπορεί να υπάρχουν στεγανά, ούτε διοικητικά όργανα, ούτε και κράτος.

Ξεχάσαμε τον Μπανιά, ο οποίος μεταμφιεστήκε προεκλογικά σε αντικαπιταλιστή, βαθύτατα φιλοΕΟΚικό (!) και αναμένοντα τον εκλογικό νόμο για να διαπιστώσει αν μπορεί να εκφραστεί στο κοινοβούλιο το ιδεολογικό ρεύμα της "κομμουνιστικής ανανέωσης" (!) κοινώς αν μπορεί να πάρει καρέκλα στη βουλή.

Έτσι λοιπόν η αντίθεση μας στις εκλογές δεν έχει μόνο τη γενική σημασία που αναπτύξαμε στην αρχή, αλλά περιέχει και την διαφωνία μας στην όλη πολιτική κατάσταση και στην προσπάθεια αναδιάρθρωσης του καπιταλισμού.

Γι' κάνουμε όμως με δεδομένη την σημερινή πολιτική κατάσταση;

- ΓΙΑ την μετατροπή της κρίσης σε κοινωνική εκρήξη ενάντια σε κάθε "νέο πλαίσιο συναινεσης", με στοχο την άμεση ικανοποίηση των δικών μας αναγκών και την υπερασπίση των πολιτικών, κοινωνικών δικαιωμάτων μας. Το τέλος της πάλης των τάξεων δεν θα έρθει παρά με την κοινωνική επανάσταση.

- Ενάντια στην "καπιταλιστική αναδιάρθρωση", στην πολιτική της λιτότητας, της ανεργίας και της καταστολής, στην πολιτική των νέων εργασιακών σχέσεων και της οικονομικής και κοινωνικής περιθωριοποίησης της νεολαίας, απ' όποιον κι αν προωθούνται.

- Ενάντια στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και το "όραμα" του 1992.

- ΓΙΑ μια διεξοδο από την κρίση έξω από την λογική του κέρδους, της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, και των νόμων της αγοράς. Μια τέτοια διεξόδος αποτελεί για μας την μοναδική λύση.

- ΓΙΑ την συγκρότηση ενός μαζικού αντιεξουσιαστικού αντικαπιταλιστικού ρεύματος που θα προωθεί το παραπάνω, ενάντια στο κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του με προοπτική την άμεση δημοκρατία (όχι του Ι'λεξου) που θα ασκείται από αυτοοργανωμένες ομάδες ανθρώπων.

- Σαμποτάρισμα των εκλογών με "ΑΚΥΡΟ" ή με αποχή. Όραμα μας δεν είναι το 1992, είναι το όραμα των αφεντικών μας και των ανθρώπων που μας εκμεταλλεύονται.

* * *

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 2

Βξάρχεια από κατοίκους και άστεγους νέους, φοιτητές, εργαζόμενους και ανεργούς καθώς και η συστέγασση και οργάνωση των κατειλημμένων χώρων πιστεύουμε πως προωθούν καινούργιες απόψεις και πρακτικές για κοινωνική αλληλεγγύη, μαζική, άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος παίρνοντας αυτό που τους ανήκει μέσα από αυτοοργανωμένες ομάδες, καταργώντας έτσι την γραφειοκρατία, την εξουσία και την απόλυτη μεσολάβηση του κράτους και του κεφαλαίου στη ζωή και τα προβλήματα μας.

- Να υποστηρίξουμε και να προωθήσουμε τις καταλήψεις σπιτιών.
- Να δημιουργήσουμε πυρήνες καταλήψης σε κάθε συνοικία μέσα από συνοικιακές ομάδες άστεγων και ενεργών πολιτών.

Αυτή τη στιγμή που διαβάσετε αυτό το κείμενο έχει γίνει ήδη πράξη ένα ακόμα αποτρόπαιο έγκλημα εναντίον ενός από τους πιο κατατρεγμένους λαούς του κόσμου, των Παλαιστινίων. Για τον Παλαιστινίο αγωνιστή Μωχάμεντ Χαμπντάν (ή Ρασίντ όπως τον θέλουν οι Βορειοαμερικάνοι) ο λόγος. Ο Παλαιστινίος αυτός αγωνιστής να κρατείται στις ελληνικές φυλακές, ή ακόμα χειρότερα ίσως έχει εκδοθεί ήδη στις ΕΠΑ οι οποίες πλεετικά ζητούν την έκδοση του, κατηγορώντας τον για βομβιστικές ενέργειες σε αεροπλάνα της IAN-AM, χωρίς βέβαια να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία.

Ενώ ο Παλαιστινιακός λαός χύνει το αίμα του στα κατεχόμενα πολεμώντας για την αυτοδιαθεση του, και την ίδια ώρα που οι σφαίρες των Ισραηλινών κομματιάζουν μικρά παιδιά που ζητάνε ελευθερία για το λαό τους (sic - τα όπλα, τα κεφάλαια και το σενάριο είναι Αμερικάνικα) η Ελληνική κυβέρνηση με την τάση της να εκδόσει τον Χαμπντάν στις ΕΠΑ συντελεί στην προσπάθεια των Βορειοαμερικάνων να ποινικοποιήσουν, μέσω του Χαμπντάν, τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού (βλ. κοινωνικός αγωνιστής = τρομοκράτης). Από την άλλη συντελείται μια προσπάθεια σε όλη τη Δυτική Ευρώπη για κατάργηση του πολιτικού ασύλου στα πλαίσια της ευρωπαϊκής ενοποίησης της καταστολής (βλ. Πόλε, Φολίνι)

Οχι λοιπόν, πραγματικοί τρομοκράτες είναι οι Ισραηλινοί που βάφουν στο αίμα τους πόθους του Παλαιστινιακού λαού. Τρομοκράτες είναι οι ηγέτες των ΕΠΑ που κερδοσκοπούν πάνω στα πτώματα των Παλαιστινίων μαχητών, εξαργυρώνοντας το αίμα τους για να ικανοποιήσουν τα επεκτατικά τους σχέδια. Τρομοκράτης είναι η Ελληνική κυβέρνηση και δικαιοσύνη που εξαγοράζει την ελευθερία και ίσως τη ζωή ενός αγωνιστή εισπράτοντας τα τριάκοντα αργύρια του αίσχου της. Είναι γνωστό, σε όλους, ότι σε αυτό τον τόπο κουμάντο κάνουν οι Βορειοαμερικάνοι "σύμμαχοι" μας, ενώ οι εκάστοτε Ελληνική κυβέρνηση παίζει το ρόλο του λακέ τους.

Ως πότε θα γλύφουν, οι επαίσχυντοι κυβερνήτες, αυτοί οι νερόβραστοι "σοσιαλιστές" τον κώλο των αμερικάνων; Εμείς λέμε ότι όσο θάνατι έτσι αυτή η κοινωνία θα υπάρχει υποταγή και εξάρτηση, θα καταστέλλονται και θα ποινικοποιούνται οι κοινωνικοί αγώνες και θα εξοντώνονται λαοί που παλεύουν για την ελευθερία τους.

Είναι καιρός λοιπόν ο Ελληνικός λαός να δείξει την αλληλεγγύη του στο βασανισμένο Παλαιστινιακό λαό γιατί να μην ξεχάναμε ότι και οι δυο λαοί παλεύουν ενάντια στον ίδιο εχθρό. Ας δείξουμε λοιπόν την αλληλεγγύη μας ως πούμε ένα μεγάλο ΟΧΙ στους βορειοαμερικάνους και τους λακέδες τους όσο

αφορά την έκδοση του Χαμπντάν.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΧΑΜΠΝΤΑΝ
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΑΣΥΛΟΥ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ

* * * * *

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η ΠΙΟ ΚΕΡΔΟΦΟΡΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τα ναρκωτικά είναι παράγωγο ενός εκμεταλλευτικού συστήματος που οδηγεί τους νέους σε αδιέξοδα από τα οποία για να ξεφύγουν δοκιμάζουν τη χρήση ουσιών που τους επιτρέπουν τη φυγή από την απάνθρωπη πραγματικότητα της αλλοτρίωσης, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Η νεολαία καταπιέζεται μέσα από τον θεσμό της οικογένειας, την εξουσιαστική δομή του σχολείου, τον στρατό, φορτίζονται με άγχος στην μόνη προοπτική της ανεργίας και του αγώνα για επιβίωση και σίγουρα δεν ανακουφίζεται μέσα από τις αλλοτριωμένες ανθρωπίνες σχέσεις και από την εμπορευματοποιημένη διασκέδαση του μπάρ, της καφετέριας, της ντισκοτέκ.

Η εξάπλωση των ναρκωτικών μετά απ' όλα αυτά δεν πρέπει να μας εκπλήσσει μιάς και δεν είναι παρά συμπτώματα της αρρώστιας του συστήματος.

Το ίδιο το σύστημα που νόμιμα μας προτρέπει στην αποβλάκωση της τηλεόρασης, που λανσάρει την ευτυχία σε διαφημίσεις για ένα ζευγάρι παπούτσια ή για ένα Άρλεκιν, είναι το ίδιο που ρίχνει την ηρωίνη και τα χάπια στα σχολεία και τα μέρη που συχνάζουν οι νέοι. Το κράτος και το κεφάλαιο χρησιμοποιούν τα ναρκωτικά σαν ένα από τα κύρια όπλα τους ενάντια στην νεολαία και σε όποιον αμφισβητεί και αντιστέκεται στην εξουσία.

Σκοπός τους : η καταστολή, η υποδούλωση, η παθητικοποίηση.

Μέσα : οι ίδιες οι κρατικές υπηρεσίες.

Το όφελος : τεράστια κέρδη από το εμπόριο ναρκωτικών και στερέωση της υπάρχουσας κυριαρχίας και του συστήματος.

Και εδώ βέβαια πρέπει να τονιστεί ότι η αύξηση της αστυνόμευσης που προτείνουν τα κομμάτια θυμίζει "Βάζουμε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα" αφού γνωρίζουν και τα μικρά παιδιά ότι ΟΙ ΜΗΛΙΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ.

Ούτε και η σκληρή νομοθεσία όπου εφαρμόστηκε εφερε κάποια αποτελέσματα. Η μόνη διέξοδος είναι η ανάπτυξη ενός κοινωνικού κινήματος αυτοοργανωμένου, έξω από τα κόμματα, με άμεση συμμετοχή των πολιτών κάθε γειτονιάς, κάθε συνοικίας, που θα αγωνίζεται με σταθερότητα και συνέπεια ενάντια στην ηρωίνη και τα χάπια, για την πρόληψη της εξάπλωσης τους και την θεραπεία των ναρκωμανών. Ταυτόχρονα όμως θα έχει σαν

προσανατολισμό και στόχο την διεύρυνση της αυτοοργάνωσης για ανατροπή του κεφαλαιοκρατικού συστήματος και της εξουσιαστικής κοινωνίας που προωθεί τα ναρκωτικά και τη ναρκωση, την εξαφάνιση των δομών και των σχέσεων που τα προωθούν.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

*Στις 25 Μάρτη 1989 έγινε στο Βύρωνα συζήτηση για τα ναρκωτικά με θέμα το ρόλο του κράτους και του κεφαλαίου στην παραγωγή, διάδοση και διακίνηση των ναρκωτικών. Ακολούθησε συναυλία.

* * * * *

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Η "δικαιοσύνη" έκανε πάλι το θαύμα της κλείνοντας στο "ειδικό σχολείο" που λέγεται φυλακή πέντε παιδιά για να τα κάνει σωστούς ανθρώπους.

Στις 19-1-88 και ώρα 10.15 μμ επτά παιδιά πήγαν για να πιουνε κοκα-κόλες στο φάστ φουντ "clock" Ήμνοια. Βπειδή τους έλειπε ένα εικοσάρικο το ζήτησαν από την διπλανή παρέα που την αποτελούσαν τέσσερις Αιγυπτίοι οι οποίοι άρχισαν να προκαλούνε τα παιδιά σε καυγά. Μετά από λίγη ώρα και ενώ κάθονταν στο τραπέζι τους ήρθαν τα "όργανα της τάξεως", τους συνέλαβαν και οδήγησαν στο τμήμα τα πέντε αγόρια. Τα δύο κορίτσια πήγαν στο τέταρτο τμήμα της Ήμνοιας όπου βρίσκονταν τα παιδιά και ενώ πληροφορήθηκαν ότι δεν ήταν τίποτα το σοβαρό, και ότι σε λίγες ώρες θα ήταν ελεύθεροι, ίσως λόγω το ότι μεταξύ των δύο κοριτσιών η μία ήταν κόρη γνωστού πολιτικού (πρώην υπουργού δημοσίας τάξης), το πρώι οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα, με κατηγορίες : απόπειρα ληστείας και σύσταση συμμορίας. Αφέθηκαν ελεύθεροι με εγγύηση. Στο δικαστήριο που έγινε στις 12-12-88 οι πέντε "Επικίνδυνοι" νέοι

καταδικάστηκαν σε ποινές από 2,5 έως 3,5 χρόνια, χωρίς αναστολή.

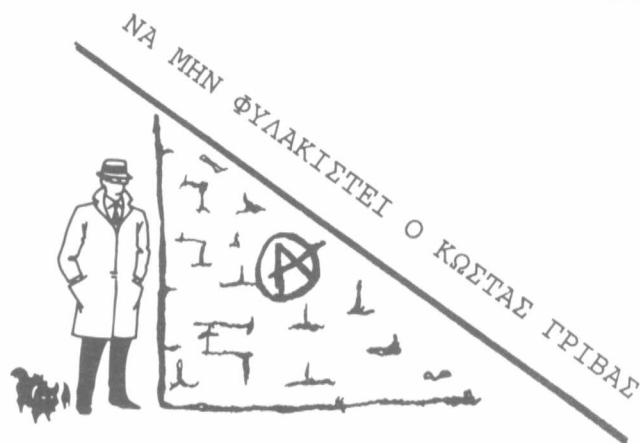
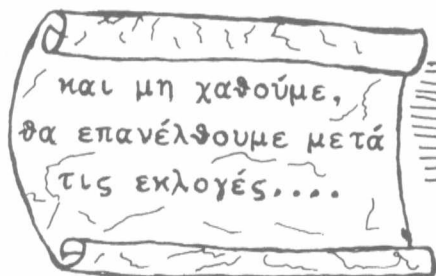
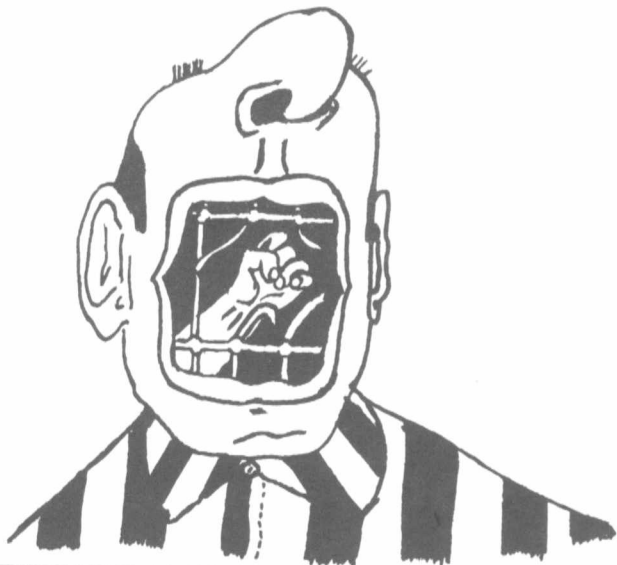
Η δίκη με στοιχεία κατηγορίας μόνο τις μυνήσεις των Αιγυπτίων οι οποίες έμοιαζαν υπερβολικά μεταξύ τους, χωρίς μάρτυρες κατηγορίας, αλλά μόνο με μάρτυρες υπερασπίσης, στους οποίους οι δικαστές δεν έδωσαν καμία σημασία, τέλειωσε σε μισή ώρα. Η απόφαση είχε βγεί από την αρχή ή μάλλον πριν από την δίκη.

Η ψυχική οδύνη στην οποία υποβλήθηκαν τα πέντε αγόρια, από δεκαοχτώ έως εικοσιενός δεν μπορεί να ξεπληρωθεί ούτε με την αθωωτική απόφαση που πάρθηκε τελικά στο Βφετείο που έγινε στις 19-4-89. Βμείς έχουμε να κάνουμε μια ερώτηση. Τα έφερε στο "σωστό" δρόμο; Τους έμαθε ενδιαφέροντα πράγματα;

Μπορεί τώρα να τους πείσει κανείς ότι υπάρχει δικαιοσύνη και ότι η κοινωνία ενδιαφέρεται γι' αυτούς; Η μήπως ο επιτάλτης της φυλακής θα τους κυνηγάει σ' όλη τους τη ζωή;

Το κράτος πάντως έχει ωραίους τρόπους για να συνετίζει τους "παραστρατιμένους" νέους.

* * * *

Χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία συνελλήφθηκε στις 4-9-88 και κρατήθηκε για 3 μήνες ο Κώστας Γρίβας, κατηγορούμενος για το ρίξιμο μιας μολότωφ σε τράπεζα. Μετά την αποφυλάκιση του, κι ενώ ο ίδιος πίστευε ότι η υπόθεση του είχε λήξει (έτσι του είχε πει ο ανακριτής), βρέθηκε με καινούργιες κατηγορίες για εμπρησμό, απόπειρα ανθρωποκτονίας (αν έπαιρναν φωτιά τα πεζοδρόμια !!!) κλπ, που σημαίνουν από 15 χρόνια έως ισόβια φυλάκιση.

Αυτή τη στιγμή είναι καταζητούμενος ως δημόσιος κίνδυνος.

Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους ξέρουν πάντα να δουλεύουν καλά σε τέτοιες περιπτώσεις. Δημιουργώντας "τρομοκράτες", από το μηδέν πολλές φορές, καταφέρνουν να ποινικοποιούν οποιαδήποτε κοινωνική αντίσταση. Μ' αυτό τον τρόπο βέβαια αποσκοπούν στον εκφοβισμό της κοινής γνώμης, κάνοντας τους κοινωνικούς αγωνιστές να φαίνονται στα μάτια της σαν "αλήτες" και "ταραχοποιοί".

Βέβαια αυτή η μέθοδος είναι παλιά. Το καινούργιο στην περίπτωση του Γρίβα είναι η εξάντληση κάθε ορίου αντοχής. Και βέβαια αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Η πάταξη της "τρομοκρατίας" που συζητιέται διεθνώς, δεν είναι τίποτα άλλο από τέτοια μέτρα. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να "συνηθίζουμε" σε τέτοιες ποινές, για να μην μας ενοχλήσουν ιδιαίτερα οι ντιρεκτίβες της ΕΟΚ περί τρομοκρατίας όταν αρχίσουν να εφαρμόζονται εκτενέστερα.

Ο ΕΚΑΜ, η όλο και εκτενέστερη παρουσία των μπάτσων γύρω μας, η ποινικοποίηση της κοινωνικής αλληλεγγύης, και το χτύπημα των μαζικών αγώνων είναι μερικά από τα μέσα που χρησιμοποιεί το κράτος για να διατηρήσει την "ομαλότητα", σ' αυτό το σύστημα. Όσο όμως η κοινωνία είναι χωρισμένη σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους και όσο, αναποφευκτα, υπάρχει παλη ανάμεσα σ' αυτούς (άσχετα αν μερικοί υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει πιά) η κοινωνική ειρήνη και ομαλότητα θα είναι μια ουτοπία, και κανένα μέσο του κράτους δεν θα μπορεί να την επιβάλλει.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

— Από 11/6/86 ισχύει νόμος για καινούργια ταυτότητα — καθιερώνεται ενιαίος κωδικός αριθμός μητρώου (ΕΚΑΜ) για κάθε πολίτη.

— Ο αριθμός αυτός θα ισχύει σε κάθε συναλλαγή με δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα και θάναυ κοινός για ταυτότητα, ληξιαρχική πράξη εκλογ. βιβλιάρια, φορολογικό μητρώο, άδεια οδήγησης, μητρώο αρρένων, προξενικό μητρώο, δημοτολόγιο, εκλογ. κατάλογο κ.τ.λ.

— Σχηματίζεται από δεκατρία ψηφία και σύμβολα που αφορούν ένδειξη αιωνόβιου, κωδικό νομού γέννησης, αύξοντα αριθμό καταχώρησης γέννησης, χρονολογία γέννησης και ψηφίο ελέγχου του οποίου η χρήση δεν εξηγείται ούτε στο σχετικό νόμο (εφημερίδα κυβέρνησης 11/6/86, τεύχος 1ο, αρ. φύλλου 75).

— Στη νέα ταυτότητα, θα αναγράφονται επίσης, τα εξής επιπλέον στοιχεία: εκπλήρωση ή μη των στρατιωτικών υποχρεώσεων, ομάδα αίματος, ενώ δεν θα αναγράφεται πλέον η διεύθυνση κατακίας (και θα εξηγήσουμε το γιατί).

— Ορίζει επίσης ο νόμος από την 1/7/87 ότι υποχρεώνονται οι γονείς με παιδιά κάτω των 12 χρονών, ακόμα και νεογέννητα, να τα εφοδιάσουν με... ταυτότητα.

— Με υπουργική απόφαση, με πρόσχημα τον ΦΠΑ, εφοδιάζονται όλες ανεξαιρέτα οι επιχειρήσεις, με ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, που θα συνδέονται με το ηλεκτρονικό κέντρο του υπουργείου Οικονομικών (βλ. Ελευθεροτυπία, 19/11/86).

— Χρόνια τώρα, προωθείται η πιστωτική κάρτα για κάθε συναλλαγή που ήδη σε ξένα κράτη τείνει ν' αντικαταστήσει πλήρως το ρευστό χρήμα, ενώ παράλληλα τοποθετούνται μηχανήματα, με ειδική σχισμή-υποδοχή για τις κάρτες που θα τις ελέγχουν (COMPUTER για όλους τευχ. 52, Νοέμβ. 87). Συγκεκριμένα μάλιστα, στην τράπεζα Πίστωσης, χρησιμοποιείται κάρτα σε συνδυασμό με ηλεκτρον. μηχανήμα-δέκτη, για να ελέγχεται η είσοδος-έξοδος των υπαλλήλων στην επιχείρησή, ο χρόνος παραμονής ακόμα και στην καντίνα ή την τουαλέτα... Οι δε υπάλληλοι, διαμαρτυρήθηκαν έντονα ("Έθνος, 4/7/87).

— Ο νόμος αναφέρεται επίσης, στη μηχανοργάνωση όλων των αρχείων πληροφοριών, που σημαίνει τη μεταφορά όλου του περιεχομένου των φακέλων στα κομπιούτερ καθώς και στην διασύνδεση όλων των ηλεκτρονικών πλέον αρχείων (ΚΥΠ, Ασφάλειας, μαγαζιών, τόπων δουλειάς, νοσοκομείων, συνόρων κ.τ.λ.). Συνεπώς, όλες οι παλιότερες δηλώσεις της κυβέρνησης, για κάψιμο των φακέλων, κατάργηση του φακελλώματος των πολιτών και κατάργηση της γραφειοκρατίας, δεν είναι παρά ένα προπέτασμα καπνού.

— Προφανές είναι ότι με την κάρτα και τις ταμειακές μηχανές, στοχεύεται ο απόλυτος έλεγχος της κάθε δοσοληψίας, απ' τον οποίο προκύπτει-ελέγχεται ακόμα και η κατά τόπους μετακίνηση του καθένα μας ("Άρθρο για την παγκόσμια διασύνδεση αρχείων, στις 24 Ώρες, 24/8/88).

— Απ' τα παραπάνω βγαίνει το συμπέρασμα ότι παραβιάζεται το απόρρητο της προσωπικής ζωής, και μεθοδεύεται η σταδιακή κατάργηση του. Ενώ ήδη βλέπουμε να καταργούνται επιμέρους απόρρητα όπως: κατάργηση απόρρητου επιτολών-ανταποκρίσεων (Βραδυνή, 10/11/87), κατάργηση τραπεζικού απόρρητου (Τα Νέα, 9/10/87) κ.τ.λ, πράγματα που θυμίζουν το φακέλλωμα της δικτατορίας και τον μεταδικτατορικών χρόνων, ως και τις μέρες μας (φακέλλωμα πολιτών, απεργών, φαντάρων, κομμάτων, συνδικαλιστικών φορέων, παρακολουθήσεις τηλεφώνων κ.τ.λ. — ΕΝΑ, 3/12/87, Εξουσία, 23/1/88, Ελευθεροτυπία, 29/2/88, Σχολιαστής, Μάης 86). Επίσης, μες στο όλο κλίμα της παρακολούθησης-αστενόμευσης του πολίτη, βρίσκεται και κάθε στατιστική από κρατικό ή ιδιωτικό φορέα.

— Εδώ και λίγα χρόνια, έχει έρθει και στην Ελλάδα, το σύστημα του γραμμωτού κώδικα (BAR CODE) που τυπώνεται πάνω στα προϊόντα. Πρόκειται για μια δέση παράλληλων, κάθετων, μαύρων γραμμών, διαφορετικού πάχους με έναν αριθμό από κάτω. Δεν πρόκειται για αύξοντα αριθμό παραγωγής, ώστε να ξέρει η εταιρία πόσα παράγει το συγκεκριμένο είδος προϊόντος, αλλά για κωδικό αριθμό προϊόντος. Όταν σε λίγο καιρό θα ψωνίζουμε, πλέον αναγκαστικά και μόνο με κάρτα που θα γράφει τ' όνομά μας, ο υπάλληλος θα χτυπά στα πλήκτρα της ταμειακής μηχανής, τους κωδικούς των προϊόντων που αγοράζουμε και έτσι το κέντρο πληροφοριών θα ξέρει ως και π νούμερο εσώρουχα φοράμε ή ποιο βιβλίο αγοράζουμε ή τι φαγητό τρώμε, πράγμα που σημαίνει πλέον ότι ο Μεγάλος Αδελφός του "Όργουελ στο 1984" γίνεται πλέον πραγματικότητα.

— **23 Δισ. Δρκ.** Δίνει η ΕΟΚ για προώθηση του ηλεκτρονικού φακελλώματος των πολιτών (Ελευθεροτυπία, 9/10/87) ενώ παράλληλα τα προϊόντα καταλήγουν στις χωματερές (Μεσημβρινή 23/9/87), στο Ρέντη επιβάλλονται οι χονδρέμποροι **Κυρ. 16/8/87** κόβοντας επιδοτήσεις στους ανέργους (Πρώτη, 14/9/87), ξεπουλιέται ο ΟΤΕ σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, ελεγχόμενες από πολυεθνικές, (Πρώτη 2/2/89), 4.000 ψαράδες βγαίνουν στην ανεργία στο Αιγαίο, και γίνονται υπάλληλοι μεγαλέμπορων (Ελευθεροτυπία, 29/8/87), στοχεύεται η σταδιακή αποδέσμευση του ωραρίου λαιτουργίας καταστημάτων σε βάρος του καταχτημένου βωρου με σκοπό να οδηγηθούν σε κλείσιμο χιλιάδες μικρά ατιστήματα ("Έθνος, 23/7/87), κόβεται η ΑΤΑ. στην τελευταία επίσκεψή του ο Μπότηκερ απαιτεί άμεση υποταγή . . . . .

— Το σχέδιο νόμου που κατατίθεται στη Βουλή για δήθεν προστασία από την Πληροφορική, μιλάει στα πρώτα του άρθρα για συλλογή πάσης φύσεως πληροφοριών για κάθε πολίτη που αφορούν: εθνότητα, θρησκεία, φυλή, σχέσεις συζύγων, γονέων και τέκνων, επαγγελματική κατάσταση, υγεία, ποινικές διώξεις, ερωτική συμπεριφορά, πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα κ.τ.λ, φτάνοντας στο εξωφρενικό σημείο να ορίζει ότι χρειάζεται άδεια για να έχει κανείς ακόμα και αποκόμματα εφημερίδων. Προκύπτει λοιπόν το ερώτημα, σε τι χρειάζονται όλες αυτές οι πληροφορίες, που και πώς θα χρησιμοποιούνται ώστε να μην αποβεί η χρήση τους όργανο για τον απόλυτο εκφασισμό της κοινωνίας, τη στιγμή μάλιστα που το σχέδιο νόμου προτείνει σύσταση ολιγομελούς επιτροπής (με εκπρόσωπο τον υπουργό Δημόσιας Τάξης) για τον έλεγχο του γενικού δικτύου πληροφοριών, τη στιγμή που δεν αφήνονται ίσα περιθώρια πρόσβασης στο αρχείο στον κάθε πολίτη.

Ήταν κάποτε στη Γερμανία ο Χίτλερ κυνηγούσε και έσφαζε τους Εβραίους, τους ομοφυλόφιλους κ.τ.λ. πολλοί απ' αυτούς κατόρθωσαν ν' αποφύγουν τη σύλληψη και το θάνατο διαφεύγοντας με πλαστά διαβατήρια στο εξωτερικό, όπως ακριβώς έκαναν οι κ.κ. που σήμερα προωθούν τον παραπάνω νόμο επί χούντας. Και το κατάφεραν αυτό, επειδή ο Χίτλερ και τα άλλα κατά τόπους και καιρούς φασιστικά επιτελεία, δεν είχαν στα χέρια τους τόσο προηγμένη τεχνολογία ώστε να ξέρουν ανά πάσα στιγμή πού ακριβώς βρισκόσασταν πάνω στον πλανήτη, ελέγχοντας κάθε δοσοληψία σου. Ποιο δικτατορικό καθεστώς δεν θα χρησιμοποιούσε την τωρινή τεχνολογία για να εξουδετερώσει τους πολιτικούς αντιπάλους του και γενικότερα όποιον διαφωνεί όταν μάλιστα πρόσφατα η Ασφάλεια Αττικής πρότεινε επαναλειτούργια τόπων εκτόπισης (Κυρ. Έλδα 29/1/89). Τη στιγμή που ήδη ποινικοποιούνται οι απεργίες (άρθρο 4), 11 πολίτες είναι νεκροί τα τελευταία χρόνια από σφαίρες αστυνομικών, (Πρώτη, 15/3/89), τη στιγμή που εξοντώνονται άνθρωποι σε φυλακές και ψυχιατρεία, όπως τα ΜΑΤ ξυλοκοπούν απεργούς και διαδηλωτές (οδοκαθαριστές, ναυτεργάτες, αναπυρηνικοί διαδηλωτές, μπανανοπαραγωγοί στο Ηράκλειο κ.τ.λ.), τη στιγμή που χρησιμοποιείται κι ο στρατός σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός, τη στιγμή που με την εξέλιξη της ρομποτικής, διώχνονται εργάτες και υπάλληλοι και αντικαθίστανται από μηχανές...

Βρισκόμαστε ήδη ένα βήμα πριν την απόλυτη επιβολή της τεχνολογίας πάνω στην ανθρώπινη οντότητα. Με αυτά τα δεδομένα, το ηλεκτρονικό φακέλλωμα των πολιτών, είναι από μόνο του η χειρότερη μορφή ολοκληρωτικού καθεστώτος. Απειθυνόμαστε σε όλους όσους ακόμα διατηρούν κάποιες ευαισθησίες - κάποια όνειρα. Αν δεν κατορθώσουμε ν' αποτρέψουμε την προώθηση-εφαρμογή αυτού του συστήματος της απόλυτης αστυνόμευσης μες στα επόμενα χρόνια, τότε κάθε ιδεολογία, άποψη, πολιτική δράση, ανθρώπινη σχέση, κάθε οραματισμός για ένα καλύτερο κόσμο, θα είναι πλέον για το ιστορικά αρχαία και μόνο.

Ξεκινάμε με το παραπάνω κείμενο μια προσπάθεια πλατιάς πληροφόρησης των πολιτών, γιατί αυτό θεωρούμε απαραίτητο σαν προϋπόθεση για μαζικές κινητοποιήσεις.

Τη στιγμή που η IBM, βασικός κατασκευαστής και προωθητής του όλου συστήματος (πολυεθνική βιομηχανία ειδών πληροφορικής) καυχείται ότι πλέον η φαντασία υποκλίνεται στην ηλεκτρονική πραγματικότητα (διαφήμιση στο Βήμα, 26/6/88), δηλώνουμε πως:

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΕΙ ΑΚΟΜΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥΣ ΛΕΞΗ.

Πρωτοβουλία ενάντια στο ΕΚΑΜ

Σημείωση: Για όσους δυσανασχετούν από αναφορές σε έντυπα που δεν είναι της αρεσκείας τους, αναπαράθετουμε την άποψη, ότι ανεξάρτητα από την πηγή της, η κάθε πληροφορία για να είναι ντοκουμέντο, οφείλει να είναι διαπιστώσιμη, και ότι ευτυχώς για μας, διαθέτουμε την ανάλογη κρίση.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΦΥΛΛΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ

11 Ιουλίου 1984

DENNIE VAN TASSEL

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ SAN

YONE

ΑΝΤΡΑΣ

ΗΛΙΚΙΑ 38

ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗΣ

ΑΓΟΡΕΣ

ΠΡΩΙΝΟ

1.65

BENZINH

3.00

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 328-1824

.10

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 422-1931

.10

ΑΝΑΛΗΤΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ

120.00

ΓΕΥΜΑ

2.00

ΠΟΤΟ-ΚΟΚΤΕΙΛ

1.00

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΞΩΡΟΥΧΑ

21.85

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 369-2436

.35

ΟΥΪΣΚΙ

8.27

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

.20

ΑΝΑΛΥΣΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ

—ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 328-1824 ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΝΗΚΕΙ

ΣΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΣHADY. Η SHADY ΕΧΕΙ ΣΥΛ-

ΛΗΘΕΙ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ ΤΟ 1984

—ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 308-7928. ΑΚΡΙΒΟΣ ΚΟΥΡΕΑΣ

ΑΝΤΡΩΝ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΛΑΚΡΟΥΣ

ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΟΜΤΟ ΑΝΤΡΙΚΟ ΚΟΥΡΕΜΑ

—ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 422-1931. ΚΡΑΤΗΣΙΣ ΘΕΣΕ-

ΩΝ ΓΙΑ LOS ANGELES (ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ). ΤΡΙΤΟ

ΤΑΣΙΔΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΤΟ LOS ANGELES (ΧΩ-

ΡΙΣ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ). ΘΑ ΕΡΕΥΝΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΑΝ ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ ΠΛΕΙ

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΓΚΡΙ-

ΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΚΛΗΣΕΙΣ.

—ΕΚΑΝΕ ΑΝΑΛΗΤΗ 20.000 DOL. ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ. ΠΟ-

ΛΥ ΑΣ' ΝΗΘΙΣΤΟ ΓΙΑΤΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΟΜΙΜΕΣ ΑΓΟ-

ΡΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ

ΤΗΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕ-

ΖΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

—ΕΠΙΝΕ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

—ΑΓΟΡΑΣΕ ΠΟΛΥ ΑΚΡΙΒΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΞΩΡΟΥ-

ΧΑ, ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 3ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ

—ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΣΤΟ 369-2436 ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΝΗΚΕΙ

ΣΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ SWEET LOCKS.

ΤΕΛΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

—ΤΡΙΠΛΟ ΓΕΜΑΤΟ ΠΡΩΙΝΟ. ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

ΧΟΝΤΡΟΣ

—ΑΓΟΡΑΣΕ ΣΗΜΕΡΑ 3.00 DOL. BENZINH. Γ' ΑΥΤΗ

ΤΗ ΒΑΘΜΑΔΑ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΑΓΟΡΑΣΕΙ BENZINH Α-

ΣΙΑΣ 12.000 DOL. ΠΡΟΦΑΝΩΣ ΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΟΔΗΓΕΙ ΜΟΝΟ 10 ΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΗ-

ΓΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ

—ΑΓΟΡΑΣΕ BENZINH ΣΤΙΣ 7.49 Π.Μ. ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΡ-

ΓΗΣΕ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΙΣ 4.00, ΜΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΕ ΟΥΪΣΚΙ 1 ΜΙΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΙΣ 4.10 (ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΑΠΟ ΤΟ

ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ)

—ΑΓΟΡΑΣΕ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΙΣ 6.30 ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ

ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ. ΑΝΕΣΗΓΗΤΕΣ 2,6 ΩΡΕΣ. ΕΚΑΝΕ 3 Α-

ΓΟΡΕΣ ΣΗΜΕΡΑ ΑΠΟ ΝΕΑΡΗ ΞΑΝΘΙΑ. Γ' ΑΥΤΟ

ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΕΧΕΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΣΤΙΣ ΞΑΝ-

ΘΙΕΣ

Το παράδειγμα αυτό έχει παρθεί από το βιβλίο του Αμερικάνου Donald H. Sanders, COMPUTERS IN SOCIETY (Mc Graw-Hill)

Οι πληροφορίες έτσι μπορούν να συλλεγούν και να επεξεργαστούν από έναν άλλο οργανισμό δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητο, αν σκεφτεί κανείς πως με την καθιέρωση του ηλεκτρονικού Χρήματος στις συναλλαγές και την καθιέρωση του Ενιαίου Κωδικού Ταυτότητας κάθε δραστηριότητα από οικονομική μέχρι ερωτική μπορεί να γίνει γνω-

στή και κατάλληλη για κάθε είδους επεξεργασία. Το ζήτημα είναι να βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι στις κατάλληλες θέσεις έχοντας βέβαια και την κατάλληλη πολιτική βούληση και θα την έχουν. Γιαυτό να είμαστε σίγουροι. Αν λοιπόν θίγονται και αυτές ακόμα αστικά αποδεκτές ελευθερίες όπως το απόρρητο της προσωπικής ζωής θα μιλήσουμε για την κατάργηση των στοιχειωδών πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων του ατόμου.